

min Mening et vigtigt Standpunkt, og jeg troer, at man vil komme til at fortryde det mange Gange; thi Følgen vil blive, at vi faae i de følgende Sessjoner en aarlig Kamp om den Slags Spørgsmaal, om hvilken jo Mindretallet selv erkjender, at den vilde være u hensigtsmæssig. Jeg kan, som sagt, forstaae det Standpunkt, der hellere vil forkaste det Hele end binde sig for 10 Aar; det er et klart Standpunkt. De Herrer, der ville stemme saaledes, kan jeg ikke fortænke deri; thi jeg kan godt finde mig i at respectere modstaaende Betragtninger; men jeg kan ikke finde mig i, at man, hvor det, man tilsigter, er noget ganske Andet, vil forsøge paa ad Omveie at faae Thinget til at komme det foreliggende Lovforslag tillivs. Lad os kæmpe med opslaaet Bisir, aabent og ærligt med hinanden, men lad os ikke lægge os i Baghold.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort personlig Bemærkning.

Sable: Den ærede Ordfører har aldeles misforstaaet min Bemærkning om min Stilling til Kunsten i Almindelighed og min Stilling til de nationale kunstneriske Anstalter, som bestaae; thi jeg har ligesom erklæret — og det er de Udtalelser, jeg har paaberaabt mig, hvor jeg har lyslet med dette æsthetiske Spørgsmaal — at ligeoverfor dem tillægger jeg den dramatiske Kunst en overordentlig stor Betydning; men det er jo een Ting; et Andet er, at man for denne dramatiske Kunst finder sin bedste Betryggelse ved en kongelig danst Statsanstalt som det kongelige danske Theater. Hvad jeg muligviis maatte have vedgaaet overfor den ærede Ordfører, er det, at jeg ligesom har erklæret, at jeg ikke troer, at Kunsten er tjent med at blive opretholdt som danst Statsanstalt. Andet har jeg ikke vedgaaet. Naar den ærede Ordfører fremhævede, at jeg skulde have omtalt fraværende Mænd paa en mindre passende Maade, saa er det dog fuldkommen berettiget for en danst Folkerepræsentant, naar Rigsdagens Anliggender drøftes paa et andet Sted, at omtale det her, og, naar han omtalte et

Udtryk, jeg havde brugt, som mindre passende, saa har jeg kun sagt, hvad Udenforstaaende maatte dømme om et saadant Forhold. Jeg sagde nemlig, at paa samme Tid, som vore Fattigforhold oplyses at være, som de ere, at hvert fjerde Menneske i Hovedstaden nyder Fattighjælp, var det noget mærkverdigt at kunne tale om at rive et nylig opbygget Theater ned og bygge et nyt op til $\frac{1}{2}$ Million Rd., og at det kunde give Udenforstaaende Anledning til at dømme om os, som om vi vare Daarer.

Søgsbro: Jeg havde virkelig ikke ventet, at den ærede Ordfører havde sluttet sit Foredrag, som han nu gjorde, med Hentydninger til, at det var Pligt at kæmpe med aabent Bisir, redeligt og med ærlige Vaaben for sin Oberbeviisning. Har her været Noget, der ikke har gjort det? Jeg maa idetmindste for min Part, og jeg kan vist sige paa Mindretallets Vegne bestemt fralægge os, at vi ikke skulde have kæmpet med aabent Bisir for de Ansøuelser, vi nære. Det ligger klart for Dagen i vor Betænkning, i vore Udtalelser her i Salen og i selve vort Forslag, hvad vi mene og ville, og den ærede Ordfører har selv, da han indledede Forhandlingerne, erkjendt, at netop det laa deri. Hvad vi her have udtalt, er ikke Andet, end hvad vi udtale ved enhver Leilighed, naar aandelige Formaal foreligge til Behandling her i Salen, at vi ikke troe, at de ere bedst tjente med at være under Statens Formynderskab, men at det er bedst at overlade deres Styrelse til Borgerne selv om end under Statens Tilsyn, da de saaledes vilde kunne udvikle sig med en ganske anden sund og naturlig Frødtighed end ellers. Det er altsaa saa langt fra at være noget Usædvanligt, at vi optræde paa denne Maade, at vi tværtimod ikke have kunnet handle anderledes, hvis vi vilde være i Consequents med hele vor øvrige Færd. Naar den ærede Ordfører henviser til, at vi om 10 Aar kunne gjøre det samme Skridt, som vi ville gjøre nu, og endda lettere, saa vil Enhver kunne sige sig selv, at det vil blive langt vanskeligere for os, naar vi først have denne Lov ved Siden, thi staaer det end ikke